

“HEKS NIENKE EN HET HALLOWEENFEEST”

Dit is het **100° GRATIS** boek voor kinderboek-online.nl
Geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris.

Verhaal of voorleesverhaal voor kinderen rond 8 jaar.

Let op! Alle geschreven en geïllustreerde gratis kinderboeken van deze auteur hebben het **alleenrecht** via de **kindvriendelijke site** kinderboek-online.nl en via mijn site petralouisemuris.nl te worden uitgegeven.

Geen van mijn werken mag via uw sites, nieuwsgroepen, p2p netwerken en torrents op te halen zijn.

Waarom ergens lidmaatschap betalen als deze werken gratis zijn? Zie de voorwaarden op kinderboek-online.nl

Bladzijde	Hoofdstuk
3	1 Donderdag 31 oktober.
7	2 De betovering.
10	3 De stenen kinderen.
15	4 Alles overnieuw.
18	5 Halloween.

Streepje tussen een woord? Lees het als één woord.
Dikke letters? Harde stem.

Van deze serie verscheen;

- 1 Het betoverde paasei.
- 2 Bernard is een toverheks.
- 3 Heks Nienke krijgt bezoek.
- 4 Heks Nienke en de kerstboom.
- 5 Heks Nienke en de betoverde schooljuf.
- 6 Bernard leert toveren.

HOOFDSTUK 1 DONDERDAG 31 OKTOBER.

'Nienke!' roept heks Klaartje die on-verwachts op Nienkes erf staat. 'Waar ben je!'

Nienke komt verrast de geiten-stal uit.

'O, ben je daar, ik had al aan-gebeld. Ik had zin om langs te komen. Ik had zin om bij jou te logeren. (loosjeeren) Ik blijf een week, goed?'

Heks Nienke reageert: 'ik vind het wel fijn dat jij er bent maar jij had ook een berichtje kunnen sturen. Ik heb niets in huis.'

Klaartje loopt op haar zus af en knuffelt haar.

'Ik heb echt niks in huis,' jammert Nienke: 'ik kan niet eens een taart bakken. Ik had nog wat eten over van gisteren maar dat is niet genoeg voor ons beiden.'

Zij kijkt op haar klokje. 'Het is al laat, misschien is hier of daar nog een winkel open.'

Heks Klaartje zegt: 'dan bestel je toch wat, bestel een pizza dat lust ik ook. Jij hoeft voor mij niet te gaan winkelen.'

Nienke bestelt de pizza.

Zij krijgt te horen dat het erg druk is en dat de pizza over een uurtje bezorgt wordt. Nienke vindt het goed.

‘Ik heb wel koffie in huis Klaartje,’ zegt zij: ‘ik maak wel een potje koffie. We moeten geduld hebben.

Zullen wij ondertussen een spelletje doen?’

‘Kaarten, ik wil pesten. Laten wij maar kaarten Nienke.’

De heksen vinden hun spel zo spannend dat zij niet op willen staan voor de pizza die straks wordt gebracht.

Daarom hangt Nienke een briefje aan de deur dat de pizza in de keuken gezet moet worden en dat het geld klaar ligt.

‘Jij bent eerst, o nee gooi jij nou al een joker op?’

Nou dan moet ik vijf kaarten kopen.’

“PRING!”

‘Klaartje ging de bel nou? Hoorde jij een bel? Zal ik gaan kijken?’

‘Nee ik hoorde geen bel. Trouwens, jij hebt de deur toch open-gezet? Dan kan die pizzaman zo naar binnen lopen. Maak je niet druk om de bel, koop die vijf kaarten en gooi er eentje op. Harten heer? Hier een harten twee.’

“PRING!”

‘Jakkas,’ moppert Nienke: ‘nu moet ik weer twee kaarten kopen. Ging de bel? Daar is geloof ik de pizza, zullen we stoppen?’

‘Ten eerste hoorde ik geen bel Nienke en ten tweede moet jij die nog twee kaarten kopen.

Ten derde, als die pizza er is, is die toch nog heet.

Jij hoort spoken. Heb jij zo een honger?’

Nienke pakt twee kaarten van het stapeltje.

‘Ik kan niet, jij bent weer. Ik weet toch zeker dat ik de bel hoorde. Misschien is de buiten-deur dicht-gewaaid.’

‘Jouw hond blaft toch altijd als de bel gaat? Hij blafte niet.’

'Die ligt in de geitenstal, ik ga toch even kijken.'

Nienke staat op, zij drementelt naar de keuken.

'**Moet je nou eens zien,**' schreeuwt zij plots.

Kon jij het toveren weer niet laten Klaartje!

Klaartje waggelt geschrokken de keuken in.

'Ik heb niks betoverd. Wat zie jij dan Nienke? Ajakkes!'

Nienkes zus schrikt van kleine monsters in de keuken, zij doet net of zij niet bang is. Met haar liefste stem vraagt zij: 'lieve monsters, wat komen jullie doen?'

'**Eten,**' schreeuwt het vogel-monster. '**Wij komen snoep halen maar er was alleen pizza. Waarom ligt hier geen snoep?'**

Het spook

schreeuwt:

'**lekkere pizza zeg!**

Ik had nog niet geeten!

Waar zijn jullie snoepjes?'

Nienke reageert kwaad: 'Klaartje jij gelooft toch niet dat dit monsters zijn?'

Dit zijn geen monsters, het zijn

vervelende kinderen die niet weten hoe het hoort!'

Zij schreeuwt: '**waar is de rest van mijn pizza?**

En waar is het wissel-geld? Het geld dat ik terug moest krijgen van mijn 20 euro? Hebben jullie de hele pizza opgegeten op die stukjes na?'

Het vogel-monster schrikt: 'er waren hier nog andere kinderen hoor. Ik deed het niet expres!' (**eks pres**)

Terwijl hij dat zegt rent hij in paniek pijsnel de keuken uit en verdwijnt buiten in het donker.

Het spook is niet zo snel, die probeert ook weg te komen maar Klaartje houdt hem tegen.

Buiten trekt zij de lap van zijn hoofd.

Ik zie het,' zegt zij: 'het is een kind.

Wat doen we met hem?

Zullen wij de

politie waar-schuwen dat hier een dief is?'

'Wat deed jij in mijn huis!' roept Nienke boos.

'En waarom droeg jij een lapje over jouw hoofd?

Zo konden wij niet zien hoe jij er echt uitzag hè? Kijk jij in zijn zakken Klaartje, misschien ontdek jij mijn geld.'

Klaartje kijkt in zijn broek-zakken maar zij vindt alleen een lolly, een drop-veter en een toffeetje en vijftig eurocent.

Dat is niet al het wissel-geld.

Het kind jammert: 'ik heb alles al op en nou heb ik ook nog buikpijn. Ik dacht dat die pizza voor ons was.

Dat muntje is van mij. Mijn opa gaf die, hij had geen snoep.'

HOOFDSTUK 2 DE BETOVERING.

Klaartje is bang dat de jongen ervandoor gaat, daarom betovert zij hem.

Zij zwaait met haar armen alsof zij wil vliegen, zij roept:

“Struiken met doornen.

Dieren met hoornen.

Prik of steek gemeen.

Verander deze jongen meteen in steen!”

De jongen schreeuwt even maar staat plots als standbeeld op Nienkes erf.

Klaartje lacht gemeen: **‘ha, ha goed zo, ik vond die knul erg brutaal!’**

Nienke slijmt: ‘jij kan goed toveren zus en dat zonder toverpoeder. Gelukkig hebben wij de dief te pakken. Ik loop even naar

binnen om de politie te waarschuwen.’

Zij gaat naar binnen maar geen minuut later komt zij alweer naar buiten. ‘Zij hebben geen tijd om te komen,’ jammert zij: ‘vanwege het Halloween-feest.’ **(Hallowien-feest)**

Zij jammert: 'zij komen al helemaal niet voor een gestolen pizza en wat wissel-geld. Ze hebben het erg druk.'

Klaartje reageert: 'Halloween-feest?

Wat is **dat** nou weer voor een feest.

Daar heb ik nog **nooit** van gehoord! Zij maken ook overal feestjes van. Wat is de datum? Is het soms al 5 december?'

'Nee joh, het is pas 31 oktober, dat weet je toch wel!

Het is nog lang geen Sinter-klaas. Wat doen we nu?'

'Kaarten, bestel maar een andere pizza,' vindt Klaartje: 'deze keer betaal ik. Moet de deur open blijven?'

Nienke geeft geen antwoord, zij bestelt een pizza en loopt daarna naar haar huiskamer.

'Neem jij mijn lekkere stoel dan gaan we fijn verder met ons spelletje.'

Wel zeven kinderen lopen langs het standbeeld van het betoverde jongetje.

Nog al wieses want vandaag is het Halloween.

Veel kinderen komen vandaag aan de deur snoepjes halen.

Zij zijn net van plan om aan te bellen als de pizza-bezorger het erf oprijdt.

Hij moppert: 'daarnet was ik hier ook, waarom bestelden zij niet meteen twee pizza's. Laat mij erlangs kindertjes deze pizza moet naar de keuken.'

De pizza-bezorger zet de pizza in de keuken en pakt het geld. Hij legt zijn wissel-geld neer.

De kinderen staan naast hem in de keuken.

Hij vraagt, omdat hij denkt dat de kinderen hier wonen:

'hebben jullie het naar je zin? Lekker pizza hè?'

Dan loopt hij weer snel naar zijn scooter. **(skoeter)**

De kinderen koekeloeren in de pizzadoos.

‘Lekker jongens, deze lust ik,’ likkebaardt een spiderman. (speiderman) Zijn vriend die een zombie moet voorstellen snoept er alvast een stuk van.

Zijn zus die als een heks is verkleed snoept mee.

Algauw eten alle zeven kinderen pizza.

Wat schrikken zij als Klaartje opeens in de keuken staat en naar hen schreeuwt: **‘hé! Wat doen jullie daar?’**

‘Wat moeten jullie hier-binnen? Ik geloof er niets van dat jullie monsters zijn! Ik zal jullie in steen veranderen!’

De kinderen rennen gillend de deur uit. Dat was nog eens leuk spannend! Vandaar’ dat beeld in de tuin.

Ook dit keer is weer iemand niet snel genoeg.

Weer schreeuwt Klaartje de versteen-spreuk en weer verandert een kind in een standbeeld.

Nienke komt verschrikt kijken.

Buiten staan twee versteende kinderen.

Klaartje moppert: **‘wat zijn er toch tegen-woordig veel rot kinderen. Onze pizza is weer op!’**

Nienke twijfelt: ‘misschien zijn het arme kinderen en moeten zij eten stelen om niet te verhongeren. Ach wat zielig.

Ik vind ze zielig Klaartje.’

‘Wat zielig! Niks zielig! Er is niets zieligs aan Nienke, al die kinderen zijn te dik en vreselijk stout!’

Deze twee kunnen gelukkig niet meer stout zijn.

Zie ze toch eens staan die schatjes.’

‘Ik wil niet dat jij ze versteent Klaartje. Tover hen maar weer gauw om.’

‘Ik denk er niet aan Nienke. Van mij mogen zij zo blijven. Als jij wilt dat zij weer kunnen stelen, moet je hen vooral weer omtoveren met één van je poedertjes.’

‘Als jij het niet doet Klaartje, pak ik wel tover-poeder.

Ik vind die kindertjes zielig.’

HOOFDSTUK 3 DE STENEN KINDEREN.

Nienke holt naar de geiten-stal voor een pot regenboog tover-poeder. De pot staat bovenin de kast.
De heks kan er niet bij daarom pakt zij een krukje.
Zij zet het zorg-vuldig voor de kast maar het ding wiebelt.
Toch klimt zij erop en rekt zich uit naar de bovenste plank.
In een tel glijdt de pot uit haar handen en komt een plank lager terecht. Daar kiepert die om.
Al het regenboog poeder valt eruit.
En het ergste is, de pot heeft het flesje met het gele tover-poeder ook om-gestoten.
Nienke schrikt daar erg van, zij wiebelt op het krukje en verliest haar even-wicht.
Met een smak komt zij op de vloer terecht.
'Au mijn voet, au mijn been,' jammert zij. **'Klaartje! Klaartje, ik ben gevallen, help mij eens overeind!'**

Er komt niemand naar de stal.
Klaartje is in Nienkes stoel inslaap gevallen.
Zij slaapt zo vast dat zij niets hoort.
Nienke probeert zelf te gaan staan.
Haar been doet zo'n pijn dat het haar niet lukt.
Zij ligt tussen haar beesten in het stro.
Na een tijdje valt zij inslaap en wordt pas wakker door het dag-licht en gelijk in haar gezicht.

Als zij haar ogen opent kijkt zij in de snoet van een geit.
'O ja, ik ben hier,' zucht zij: 'eens kijken of ik mij kan bewegen.'
Het lukt haar om te gaan zitten.
'Klaartje! Help mij even, ik heb mij bezeerd!'

De heks weet niet dat haar zus in de eerste bus zit die haar naar het station rijdt.

Klaartje was hongerig en had geen zin om nog langer te wachten.

Zij had ook geen zin om de twee kinderen om te toveren, die staan nog steeds versteent in de tuin.

Nienke roept en roept. **'Klaartje! Klaartje waar blijf je!**

Ach ja, dat was ik glad vergeten, ik heb een oud mobieltje in de zak van mijn jurk. Wie zal ik waar-schuwen?

Ik durf de dokter niet te bellen, wacht ik stuur een bericht naar Bernard.'

Lieve Bernard, kun je snel komen? Mijn been is gebroken en mijn poeder ligt over de vloer.

Bernard zendt een bericht terug:

Ik kan niet, ik moet naar school. Bel een dokter.

Nienke maakt hem duidelijk dat er twee versteende kinderen in de tuin staan en dat die snel naar huis moeten.

Bernard stuurt tovenaar Govert een mail. **(meel)**

Wilt u alstublieft naar Nienke gaan? Zij heeft u nodig.

HOOFDSTUK 4 DE STENEN KINDEREN.

Govert leest de mail en zegt zijn reisspreuk op.

Binnen een ommezien staat hij in Nienkes huis.

‘Waar is ze?’ denkt hij. **Nienke waar zit je!**’ schreeuwt hij.

‘Hier! Ik ben in de stal, ik ben gevallen.’

De tovenaar loopt langs de twee beelden de stal in.

Govert heeft zijn handen niet nodig om haar overeind te tillen, daar gebruikt hij zijn toverkracht voor.

Nienke zweeft door de lucht naar haar huiskamer.

Daar belandt zij op haar stoel. Zij vraagt: ‘waar is Klaartje? Is zij boven? Govert wil jij even kijken?’

Govert stommelt de trap op. Hij roept: ‘nee hier is niemand. Misschien is zij weer naar huis. Ik zal kijken of hier ergens een briefje ligt.’

Even later komt hij met een brief binnen.

‘Hebben jullie pizza gegeten? Hier staat op; pizza in de keuken s v p. Er staat een krabbeltje bij; ik ben naar huis, ik had honger. Ha, ha, en zij had toch pizza gegeten?’

‘Nee Govert jij begrijpt het niet, wij hebben geen pizza gegeten dat hebben kinderen gedaan.’

‘Kinderen? Had je dan geen snoep in huis?’

‘Hoezo snoep! Die kinderen aten onze pizza op.

Zij hebben zich-zelf bediend.’

Govert lacht: ‘ha, ha, ik had een berg snoepjes gekocht.

Het was aardig druk aan de deur. Gelukkig hebben wij maar één keer Halloween-feest per jaar. Ik had er op gerekend, jij niet? Laat je been zien, is die gebroken?’

‘Ik weet het niet. Kun jij dat zien Govert?’

‘Ach mens, jij mankeert niets! Ga op die voet staan!

**Jij hebt alleen je voet verzwikt. Dat gaat vanzelf over.
Kom op! Door-zetten!**

‘Pft het doet pijn hoor!’

Govert lacht: ‘er kwamen heksen aan de deur die wel een beetje op jou leken en vampieren en spoken.

Alle kinderen hadden zich vermomd als griezel. Ha, ha! Zij wisten niet dat er een echte tovenaar voor hun neus stond. En hoe was het hier?

Was het hier ook druk en gezellig?’

‘Kijk eens in de tuin?’ Nienke waggelt naar haar voortuin.

‘Waarom moet ik in de tuin kijken Nienke?’

‘Hier staan twee stenen beelden. Klaartje heeft twee kinderen om-getoverd omdat zij onze pizza hadden gepikt. Ik kan hen niet terug-toveren zonder tover-poeder.

Mijn tover-poeder ligt tussen het stro.

Hopenlijk vreten mijn beesten er niet van.

Ik moet de stal nog schoon-vegen.

Jeetje Govert ik kon toch niet weten dat het een kinder-feest was.’

‘Jij zit dus met de gebakken peren,’ concludeert Govert: ‘en de politie zal hen inmiddels wel zoeken.

Er zit niets anders op dan de tijd terug te zetten.

Het wordt vandaag weer 31 oktober net als gisteren.

Alles zal opnieuw gebeuren maar dan een beetje anders.

Ik zal in de buurt zijn als Klaartje kwaad wordt.

Ben jij er klaar voor?

Ik zal eerst de kinderen terug-toveren.

Let op, misschien leer je hier iets van.’

Govert verplaatst de stenen kinderen naar een plek waar hij wat meer de ruimte heeft. Hij zwaait hevig met zijn armen.

Dan zegt hij zijn toverspreuk op:

**“Zachte bries en kleuren-lint
verwijdert steen van ieder kind.
Breng hen waar zij gisteren waren
Laat hen opnieuw hun snoep vergaren.
De tijd van gisteren komt weer aan.
Het Halloween-feest kan beginnen gaan.
Daar het 31 oktober zal zijn.
Gaat alles normaal voor groot en klein.”**

Eerst staat Nienke nog in de deur-opening maar plots is zij in de stal bij haar geiten. Zij hoort Klaartje roepen.

‘Nienke, waar ben je!’

Dan komt zij verrast de geiten-stal uit.

HOOFDSTUK 5 ALLES OVERNIEUW.

Govert zit in Nienkes slaapkamer.

De heksen weten niet dat hij boven zit.

Hij hoort Nienke een pizza bestellen en daarna rommelt zij in haar keuken.

Hij hoort Klaartje zeggen dat zij wil kaarten.

“PRING!”

‘O de bel gaat,’ denkt Govert. ‘Ik mag niet naar beneden dan schrikken die heksen zich naar.

“PRING!”

‘Aha er zijn kinderen in de keuken, nu moet ik opletten.’

Hij hoort geschreeuw beneden zowel van de heksen als van de kinderen.

‘Wij komen snoep halen, waarom ligt hier geen snoep?’

‘Tja geen snoep in huis met Halloween, dan lusten zij ook wel pizza,’ denkt Govert. ‘Ik zal nu naar beneden gaan voor het te laat is en er een steen in de tuin staat.’

Hij loopt op zijn tenen de trap af want Klaartje mag niet zien dat hij in huis is.

Beneden schreeuwt Nienke: **‘waar is de rest van mijn pizza? En waar is mijn wissel-geld?’**

Het geld dat ik terug moest krijgen van mijn 20 euro? Hebben jullie de hele pizza opgegeten op die stukjes na?’

‘Nu moet ik in actie komen,’ denkt Govert.

Hij blijft op de trap staan en maakt bewegingen met zijn armen.

Weer zegt hij een spreuk op maar nu binnens-monds.

Om niet alles zoals gisteren te laten gebeuren mompelt hij:

**“Schor-pi-oenen-steek en slangen-beet.
Bespaar de kinderen het stenen leed.
Kwaad-aardig gevaar lopen de kinderen.
Laat in rap tempo Klaartjes tover-kracht verminderen!”**

Terwijl het vogel-monster weg-vlucht snelt Govert naar

Nienkes slaapkamer om zich te verstoppen.

Hij kijkt stiekem uit het dakraam. Beneden in de tuin ziet hij de twee heksen met het spook dat Klaartje wist te grijpen. Zij trekt de doek van zijn hoofd en hoort Nienke zeggen dat de politie wordt gewaarschuwd.

Eerst kletsen de heksen nog met elkaar maar al gauw hoort hij een tover-spreuk:

**“Struiken met doornen.
Dieren met hoornen.
Prik of steek gemeen.**

Verander deze jongen meteen in steen!”

Er gebeurt niets. Daarom herhaalt Klaartje haar tover-spreuk.

Het jongetje begint on-bedaarlijk te lachen: ‘ha, ha, jij lijkt wel een echte tover-heks, goed zeg! Ik zou bijna bang worden! Jammer dat jullie ook geen snoep hadden. Sommige mensen hadden niks.’

‘Ik ben met mijn tover-kracht kwijt,’ jammert Klaartje: ‘hoe kan dat?’

‘**Ha, ha, dat is nogal wieses,**’ lacht het jongetje: ‘**jij kan niet toveren ook al zou jij dat willen!**’

Als ik kon toveren, toverde ik een heleboel geld.

Dan zou ik kilo’s snoep kopen.

Ik ga gauw naar mijn vriend die is bang geworden omdat het echt leek. Wat een lafaard hè. Ik vond jullie erg mooi.

Dag mevrouw, sorry dat we jullie pizza hebben opgegeten.

Mijn moeder brengt morgen wel een nieuwe, ik zal die van mijn zakgeld kopen.’

Het jongetje rent weg, hij roept: ‘**vrolijk Halloween!**’

Klaartje piekert over haar tover-kunsten en wat het jongetje had gezegd. Halloween zal vast Hallofeest betekenen en op dat Hallofeest moet er snoep uitgedeeld worden.

‘**Kinderen snoepen al teveel!**’ roept zij hem na.

In de verte schreeuwt het jongetje: ‘**vandaar die pizza!**’

Als Klaartje binnen-komt zegt zij: ‘bestel maar meer pizza’s.

De kinderen die nog moeten komen willen iets hebben.

We wachten in de keuken, zet maar weer koffie.’

Govert tovert zich naar beneden.

‘Schrik niet meiden,’ zegt hij. ‘Ik had zin om even op visite te komen.’

Hij vertelt niet dat het vandaag eigenlijk 1 november had moeten zijn. En dat vandaag gisteren was maar dan een beetje anders.

‘Wat waggel jij Nienke, heb jij pijn in jouw voet?’

‘Ja, ik weet niet hoe dat komt. Het gaat wel weer over.

Pak een stoel Govert er komt straks pizza.’

HOOFDSTUK 6 HALLOWEEN

Zeven kinderen staan bij de tuinpoort.
Zij rennen door de tuin naar de voordeur om aan te bellen.
Zij willen net op de bel drukken als er een pizza-bezorger
Nienkes erf oprijdt. Die moppert: 'daarnet was ik hier ook,
waarom bestelden zij niet meteen meer pizza's.
Laat mij erlangs kindertjes deze pizza's moeten naar de
keuken.'
De kinderen lopen hem na.

In de keuken zegt hij: 'hebben jullie het naar jullie zin?
Lekkere pizza's he?'

'Ja,' zegt Klaartje: 'ze zijn voor het Hallo-feest.'

Zij betaalt de pizza's en Nienke snijdt ze.

'Eet maar,' zegt zij: 'er is genoeg. Neem ook Govert.'

De pizza-bezorger vraagt of er echt genoeg pizza's zijn
want hij wil niet meer terug-komen.

Hij loopt lachend naar zijn scooter.

Govert bekijkt Nienke van top tot teen.

Hij vindt het leuk dat zij niets meer weet.

Zijn tover-spreuk is geslaagd.

'Blijf ook logeren Govert, dat is gezellig,' grinnikt Klaartje.
Govert wijst het af.

'Ik moet naar huis,' zegt hij: 'ik blijf nog een uurtje.'

Opeens gaat Nienkes oude telefoon af.

'O, dat is Bernard,' zegt zij. 'Dag Bernard hoe gaat het met
jou? Vier jij ook een leuk Halloween-feest?'

‘Daar-voor bel ik niet. U was toch gevallen? Is Govert nog geweest?’

‘Gevallen? Ik weet van niets.’

‘U was in de stal gevallen en al uw tover-poeder lag over de vloer. Doet uw been nog pijn?’

En heeft Govert de tover-kracht van Klaartje ongedaan gemaakt? Of zijn het nog steeds stenen kinderen.’

‘Jongen wat bazel je nou. Heb jij dat gedroomd?’

‘Ik moet wat bekennen,’ kucht Govert.

‘Alleen in deze omgeving is het vandaag Halloween. Gisteren was het al 31 oktober. Morgen-ochtend is het hier gewoon 2 november. Ik moest wel Nienke.

Ik zag geen andere oplossing.

Jij was inderdaad in de stal gevallen, vandaar die pijn in jouw voet. Klaartje had twee kinderen betoverd.

De politie zou hen vast al zoeken omdat zij niet naar huis terug-keerden.

Sorry Klaartje, ik heb jou uit de trein naar hier getoverd en jouw tover-kracht weg-genomen.

Ik wilde niets zeggen en doen alsof het toeval was.

Ik ga maar naar huis.’

Hij prevelt zijn reis-spreuk en nog geen tel later lost hij op in het niets.

Klaartje zegt nog: 'ik ben niet boos, blijf nog.'

Maar Govert is al weg.

'Ben jij er nog Bernard?' vraagt Nienke door haar telefoon.

'Ja Nienke.'

'Wat betekent Halloween-feest?'

'Het Halloween-feest is een Amerikaans feest.

Het is een oogst-feest, een boeren-feest. Het werd gevierd als al de groenten en fruit en aardappels van het land waren gehaald. Men droeg vreemde kleding om boze geesten af te schrikken. Men wilde verzekert zijn van een goede oogst in het nieuwe jaar. Daarom wordt het feest na de oogst gevierd. Heel vroeger vierden men in Ierland All Hallows Eve. **(Al hallos ieve)** Een avond voor alle heiligen.

Dat is één feest geworden, "het Halloween-feest".

Is het echt goed met u?'

'Ik heb alleen pijn in mijn voet. Bedankt dat jij Govert hebt gewaarschuwd. Slaap straks lekker. Dag Bernard.'

Nienke legt aan Klaartje uit wat er was gebeurd.

'Ach,' lacht Klaartje. 'Die kindertjes waren eigenlijk wel lief. Gelukkig was mijn toverkracht ongedaan gemaakt.

Ik ben benieuwd of ik nu weer kan toveren.

Zal ik hier alles opruimen?'

'Doe maar.'

"Zwavel tong en paarse anemoon.

Hier wordt alles netjes en schoon."

'O gunst, het werkt niet,' jammert Klaartje. 'Ik heb mijn toverkracht nog niet terug.'

'Ha, ha,' lacht Nienke: 'ik denk dat jij deze week jouw eigen bed moet opmaken. Als jij tenminste nog wilt blijven.'

EINDE.